

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200397
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1017200397.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kriškovej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Otílie Belavej, v právnej veci žalobkyne: L.. V. D., D.: XX.XX.XXXX, P. X, N., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, Námestie slobody 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1023/2017-KaBA (15219/2016-KaBA) zo dňa 24.02.2017, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

Konanie a rozhodnutie správneho orgánu

1. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že dňa 09.12.2016 žalobkyňa doručila žalovanému žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, v ktorej požiadala o právnu pomoc vo veci ňou označenej ako „kúpa bytu“ (časť B1. Povaha sporu) a „podanie sťažnosti na ústavný súd - právoplatnosť rozhodnutia NS SR zo dňa 07.12.2016 (1Cdo 133/2015)“ (časť D. Predbežné poskytnutie právnej pomoci). K tejto žiadosti žalobkyňa okrem iného predložila uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/133/2015 zo dňa 29.09.2016. Keďže uvedená žiadosť žalobkyne nebola podaná na predpísanom tlačive a okrem iného neobsahovala všetky doklady potrebné na posúdenie právnej stránky veci, žalovaný rozhodnutím č. 15219/2016-KaBA zo dňa 15.12.2016 správne konanie vo veci poskytnutia právnej pomoci žalobkyni prerušil a žalobkyňu vyzval na doplnenie nového formulára žiadosti. Dňa 29.12.2016 žalobkyňa doručila žalovanému na predpísanom tlačive doplnenú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, z obsahu ktorej (časť B1. Uvedte, v akej právnej veci žiadate o právnu pomoc a opíšte v stručnosti Váš prípad) vyplýva, že žiada o právnu pomoc vo veci týkajúcej sa „porušenia základného práva na súdnu ochranu + práva na spravodlivé súdne konanie.“ V časti C. Uvedte, o akú právnu pomoc žiadate žalobkyňa vo svojej žiadosti zaškrtnla kolónku „právna pomoc a zastupovanie v rámci súdneho konania, ktoré sa týka vydaného súdneho rozhodnutia“, príslušný súd: „NS SR“, spisová značka: „1Cdo/133/2015“.

2. Rozhodnutím č. 1023/2017-KaBA zo dňa 27.01.2017 žalovaný správne konanie vo veci žiadosti žalobkyne opätovne prerušil a žalobkyňu vyzval, aby okrem iného doložila uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/133/2015 zo dňa 29.09.2016 s vyznačenou doložkou právoplatnosti, a to za účelom preukázania právnej stránky veci. Uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu spolu s vyznačenou doložkou právoplatnosti žalobkyňa žalovanému predložila ako prílohu podania doručeného dňa 03.02.2017.

3. O žiadosti žalobkyne rozhodol žalovaný podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) dňa 24.02.2017 žalobou napadnutým rozhodnutím, ktorým nárok na poskytnutie právnej pomoci žalobkyni nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že žalobkyňa sa domáhala poskytnutia právnej pomoci na ústavnom súde z dôvodu porušenia jej práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie. Porušenie uvedených práv malo byť spôsobené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/133/2015 zo dňa 29.09.2016, ktorým bolo dovolanie žalobkyne odmietnuté z dôvodu, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Žalobkyňa podala dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/120/2009 zo dňa 29.09.2009, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu v napadnutej časti o náhrade trov konania. Žalovaný konštatoval, že najvyšší súd konal spôsobom, ktorý mu ukladá zákon, čím nedošlo k porušeniu práv žalobkyne a nie je daná príčinná súvislosť medzi konaním súdu a zásahom do jej práv. Uzavrel, že vo veci, s ktorou sa žalobkyňa obrátila na žalovaného, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žalobkyňa nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

II.

Žaloba

4. Žalobkyňa považovala napadnuté rozhodnutie za nezákonné a navrhovala vydať také rozhodnutie, ktorým by bol žalovaný povinný priznať žalobkyni nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnej veci pri podaní sťažnosti na Ústavný súd SR.

5. Poukázala na § 146 ods. 2 druhú vetu OSP, podľa ktorého ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Zdôraznila, že jej návrh na začatie konania bol podaný dôvodne, pričom predmetom konania malo byť aj skúmanie otázky dôvodov, pre ktoré jej odporca (Stavebné bytové družstvo Bratislava IV) odmietal previesť vlastníctvo ňou užívaného bytu (úhrada sumy 5.570,- Sk). Táto otázka sa však po späťvzatí návrhu na začatie konania už neposudzovala a vec sa posúdila výlučne z procesného hľadiska. Uviedla, že prvostupňový súd sa v jej veci vôbec nevenoval skutkovej podstate daného sporu a rovnako tak súdy vyšších stupňov.

6. Mala za to, že jej podanie sa týka celého súdneho konania od samého začiatku, ktorý začal ešte v roku 2007. Poukázala na to, že v tomto konaní ju žalovaný od začiatku zastupuje. Vyslovila presvedčenie, že jej pracovníci žalovaného po právnej stránke mali pomôcť pri domáhaní sa spravodlivosti. Záverom zdôraznila, že daný problém sa vôbec netýka dovolacieho konania.

III.

Vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným súdu dňa 23.06.2017, žalobu považoval za nedôvodnú a napadnuté rozhodnutie za vecne správne. Uviedol, že pred vydaním rozhodnutia riadne preskúmal doklady priložené k žiadosti žalobkyne a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Dôvodil, že aj keď nemôže prejudikovať rozhodnutie súdu, je jeho povinnosťou konať hospodárne a v právnej veci, s ktorou sa žalobkyňa na žalovaného obrátila, nie je podľa jeho názoru možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

8. Trval na svojom názore vyslovenom v napadnutom rozhodnutí o nepriznaní nároku. Mal za to, že z dokladov doručených v právnej veci žalobkyne, v ktorej žiadala o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ako aj z judikatúry ústavného súdu je zrejmé, že ide o konanie, ktoré je zrejme bezúspešné podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. Z tohto dôvodu podľa žalovaného žalobkyňa nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Zdôraznil, že žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadny relevantný dôvod, pre ktorý nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím žalovaného. Poukázal na to, že je jeho povinnosťou skúmať každú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci individuálne, a preto žalobkyňou uvedenú skutočnosť o tom, ako ju žalovaný zastupuje od samého začiatku, považoval za irelevantnú.

IV.

Posúdenie vecí

9. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

10. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

12. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

13. Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti (ďalej len „protispoločenská činnosť“) alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

14. Podľa § 2 zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci.

15. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

16. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

17. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a/ jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

18. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

19. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiľčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

20. Podľa § 239 ods. 3 OSP ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

21. Spornou skutočnosťou v prejednávanej veci je otázka zrejmej bezúspešnosti sporu, ktorého sa týka žiadosť žalobkyne o priznanie nároku na právnu pomoc podľa zákona č. 327/2005 Z.z. Z obsahu žiadosti žalobkyne a ňou predložených príloh, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobkyňa žiadala o právnu pomoc v konaní pred Ústavným súdom SR vo veci ňou tvrdeného porušenia základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, a to vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/133/2015 zo dňa 29.09.2016. Najvyšší súd týmto rozhodnutím odmietol dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/120/2009 zo dňa 29.09.2009, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o náhrade trov konania. Dôvodom odmietnutia dovolania žalobkyne bola skutočnosť, že smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie zo zákona prípustné. Najvyšší súd uviedol, že ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 OSP upravujúce prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu neplatili v prípade, ak išlo o uznesenie o trovách konania (§ 239 ods. 3 OSP). Dovolanie žalobkyne by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie odvolacieho súdu malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ OSP a takéto vady dovolací súd nezistil.

22. Súd v prvom rade uvádza, že z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejedikovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z.z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov. (viď rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo/40/2015 zo dňa 26.04.2017)

23. Žalovaný sa v prejednávanej veci zaoberal posudzovaním otázky zrejmej bezúspešnosti sporu, ako jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Zákon č. 327/2005 Z. z. v ustanovení § 8 vymedzuje skutočnosti, na ktoré je žalovaný pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu povinný prihliadať. Uvedený výpočet má demonštratívny charakter, čo v praxi znamená, že žalovaný pri svojom rozhodovaní zohľadňuje aj iné aspekty, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, je povinný prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii žalovaného, ktorý je však povinný každú vec posudzovať individuálne, a to s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu. Záver žalovaného o bezúspešnosti sporu nemusí byť vždy totožný s následným rozhodnutím príslušného súdu, do právomoci ktorého patrí rozhodovať vo veci samej. Ani správny súd konajúci podľa príslušných ustanovení SSP nenahrádza konanie tohto súdu. V správnom súdnictve sa posudzuje len zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného, t.j. či bolo konanie vedené v súlade s procesnými predpismi a či došlo k správnej aplikácii príslušného hmotnoprávneho predpisu. Správne súdy nenahrádzajú rozhodovanie všeobecných súdov a nemôžu ani prejednávať rozhodnutie všeobecného súdu vo veci, v ktorej sa žalobca obrátil na žalovaného. (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžk/15/2018 zo dňa 11.09.2018)

24. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal stanovisko aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013, v ktorom konštatoval, že „posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. osobám v materiálnej núdzi.“

25. Z uvedeného vyplýva žalovanému právomoc pri analýze splnenia podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. skúmať zrejmu bezúspešnosť sporu, v rámci ktorého žiadateľ (v danom prípade žalobkyňa) právnu pomoc žiadal. Uvedená skutočnosť však žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, štát preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t.j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje (t.j. systémom „každému a vo všetkom“). Úlohou žalovaného pri jeho rozhodovaní je filtrovať šikanózne, neopodstatnené a bagatelné návrhy žiadateľov, čím dochádza k odbremeňovaniu činnosti súdov. Týmto postupom zároveň žalovaný chráni žiadateľov pred podávaním neúspešných žalôb, či pokračovaním v neúspešnom súdnom konaní, kde im v prípade neúspechu hrozí povinnosť nahraďiť trovy konania. (obdobne viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžk/15/2018 zo dňa 11.09.2018)

26. K danej problematike sa vyjadril Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22.08.2012, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že posúdenie otázky zrejmej bezúspešnosti sporu nemožno ponechať len na tvrdení žiadateľa a priznávať tak nárok aj v prípade, keď žiadateľ nemá dôkaz, ktorým by pred súdom preukázal oprávnenosť jeho nároku. Takýto postup by mohol znamenať uplatnenie šikanózných návrhov a návrhov založených na tvrdení žalobcu, ktoré nevie preukázať. Priznanie právnej pomoci v takomto prípade by bolo možné označiť za nehospodárne a neefektívne.

27. Súd mal v prejednávanej veci za preukázané, že žalobkyňa svojou žiadosťou adresovanou žalovanému žiadala o poskytnutie právnej pomoci pri uplatnení práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie pred Ústavným súdom SR, a to vo veci ústavnej sťažnosti proti vyššie uvedenému rozhodnutiu najvyššieho súdu o dovolaní žalobkyne (viď bod 21 tohto rozsudku). Žalobkyňa ako skutočnosť, ktorou malo dôjsť k porušeniu jej práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie považovala nezaobranie sa dôvodnosťou ňou podaného návrhu na Okresný súd Bratislava IV, a to všeobecnými súdmi vo všetkých stupňoch. Súd po náležitom preskúmaní a vyhodnotení všetkých vyššie uvedených aspektov konštatuje, že dôvody uvádzané žalobkyňou nie sú spôsobilé k vyvodu jednoznačného záveru, že v jej prípade došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne

konanie zo strany najvyššieho súdu. Súd sa stotožňuje so záverom žalovaného, že najvyšší súd konal o dovolaní žalobkyne tak, ako mu zákon ukladal, keď dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol. Dovolanie žalobkyne sa totiž týkalo výlučne rozhodovania o trovách konania a už najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí o dovolaní žalobkyne konštatoval, že ustanovenia OSP upravujúce prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu neplatia v prípadoch rozhodovania o trovách konania.

28. V danom prípade preto žalobkyňa nespĺnila jednu z troch podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., ktorých kumulatívne splnenie zákon na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci vyžaduje, a to konkrétne negatívne vymedzenú podmienku, že sa v danom prípade nejedná o zrejmu bezúspešnosť sporu. Súd navyše zdôrazňuje, že vydanie napadnutého rozhodnutia zo strany žalovaného, ktorým nebol žalobkyňi z dôvodu nespĺnenia zákonných podmienok priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z., nijakým spôsobom neprejudikuje rozhodnutie súdu v prípadnom súdnom konaní, pričom právo žalobkyne domáhať sa ochrany svojich práv pred príslušným súdom ostáva zachované.

29. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

31. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).